

jeg har haft Lejlighed til at konferere med i Børnesager og andre Sager, haft Lejlighed til at lære at kende en Embedsmand, som overrasker ved en sjælden Elskværdighed og en ligefrem fænomenal god Villie til at ville tage sig af enhver Sag, der foreligger for ham. Jeg har erfaret, at f. Eks. ganske almindelige Almuefolk, som ere komne til ham for at begære Oplysninger, ere blevne behandlede paa en lige saa høflig og tjenstvillig Maade som den fornemste Mand og Kvinde. For saa vidt maa jeg sige, at han er et Mønster paa en Embedsmand, og jeg tror, at de mange gode og udmærkede Udtalelser, der have lydt om Etatsraad Hoff, skyldes i betydelig Grad dette, at man har Følelsen af at staa overfor en Gentleman, overfor en Mand, hvis Karakter og Noblesse ere uangribelige. Men denne Mand er fra Karakterens Side netop som den høje Embedsmand ikke uangribelig, og idet jeg fremsætter disse Bemærkninger om hans fortjenstfulde Egenskaber, vil jeg have sagt, at det, der gør ham til den svage Mand og utvivlsomt slet ikke til den Mand, som vi skulde ønske i Spidsen for Sundhedsstyrelsen, er dette, at denne Mand har i en udpræget Grad Medlidenhedsfølelse. Dette er efter min Opfattelse hans store Svaghed. Det er meget godt, at man kan føle Medlidenhed, men sentimental Medlidenhed hører ingen Steder hjemme og især ikke hos en Embedsmand. Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) holdt en lille vægtig Tale nu; jeg kunde bare ikke lide, at det ærede Medlem omtalte sig selv som menigt Medlem. Han er lige saa indflydelsesrigt et Medlem som mange andre, der er ingen overordentlige Medlemmer, vi ere tværtimod overmaade demokratiske her. Men det ærede Medlems lille Tale var meget oplysende, og jeg vil sige, at det var sikkert en Tale, der gjorde et meget stærkt Indtryk paa dem, der have ment, at det var udmærket, at f. aa. Etatsraad Hoff til Formand for Sundhedsstyrelsen. Hvad det ærede Medlem mente, var i Kortheit dette, at Etatsraad Hoff havde søgt at dække en Distriktslæge i Kolding, som havde været gal og Morfinist. Nu ved jeg i dette Tilfælde, at Etatsraad Hoff i en meget betydelig Grad er bleven dikteret sin Stilling af den Medlidenhed, han følte med

den paagældende Distriktslæge og hans Familie. Jeg har tidligere fremdraget Etatsraad Hoffs mærkelige Stilling til en Distriktslæge i Thisted. Jeg skal ikke komme ind paa at fremdrage denne Sags Enkeltheder, saa meget mindre som den tidligere er bleven fremdraget. Jeg skal blot sige, at om denne Distriktslæge oppe i Thisted gjaldt det, at Etatsraad Hoff var opfyldt af Medlidenhed med ham, fordi han gennem mange Aar havde været ansat paa Færøerne, og Etatsraad Hoff mente, at hans Ophold paa Færøerne havde virket nedbrydende paa ham; de store Afstande og Ensomheden deroppe kunde have fremkaldt Nervøsitet og Oprevhed, og han havde den Tro, at naar han kom til Thisted, kom tilbage til de hjemlige Forhold i Danmark, vilde han rette sig. Det kunde man endda forstaa. Men hvad man ikke kan forstaa, er, at da der fra Justitsministeriets Side spørges, om han kan sige god for Distriktslæge Jørgensen, gør Etatsraad Hoff dette. Han tager Parti for Distriktslæge Jørgensen til Trods for, at denne oppe i Thisted overfor en Række alderdomsunderstøttede og fattige har opført sig paa en Maade, der ganske diskvalificerer ham og viser ham som Kværlulant, som sindssyg, hvad man da ogsaa til Slutning blev enig om, at han var. Atter her træffe vi Etatsraad Hoffs Medlidenhed og Ynk med denne Læge, med denne svage Mand, som, hvis han afskediges, staar paa bar Bakke: hvor gaar han saa hen? og hans Slægt, hans Familie: hvordan redde de sig saa? Jeg siger, det er menneskeligt, det er pænt af denne udmærkede Mand, Etatsraad Hoff, men Samfundet maa kræve, at Hensynet til den enkelte viger for Hensynet til de mange, og Hensynet til de mange alderdomsunderstøttede og fattige oppe i Thisted, som kun kunde søge til Distriktslæge Jørgensen, og til de fattige i Kolding, som skulde søge til den derværende Distriktslæge, Hensynet til dem burde selvfølgelig været det afgørende for den Mand, der var Formand, Dekanus for Sundhedskollegiet. Det har det altsaa ikke været. Det er beklageligt, og det er saa meget mere beklageligt, som det jo fra alle Sider indrømmes, at denne Mand i mange, mange Henseender er en smuk